

Dragi prijatelji RŽVB

Včeraj sem se vrnila iz Latinske Amerike. Pot nazaj je trajala 20 ur s sedmimi urami časovne razlike, kar še vedno močno občutim. Gethsemane pripravlja poročilo, kar ji bo vzelo še nekaj časa, saj se je zgodilo veliko reči. Najprej sem pričevala v MexicoCity, kjer je Hilda z molitveno skupino pripravila glavno srečanje in tudi več nastopov na raznih TV oddajah. Nato sem odpotovala v Guadalajaro, kjer je Pelayos pripravila veliko srečanje, z najmanj 3500 udeleženci in TV oddaje. Nato sem nadaljevala pot v Monterrey in tudi tam imela podobna srečanja. Povsod je bilo na tisoče ljudi, vsega skupaj cca. 5 do 6 tisoč, z Gethsemane sva nato po dobrih sedmih urah in seveda z izgubo prtljage, prispele v Peru. Javier Barbagelata me je povabil na srečanje in na javno predavanje v cerkvi. Prišla je množica ljudi. Kot vidite, do danes sporočilo še ni doseglo vseh ljudi in tako prihajajo vedno novi, ki ničesar ne vedo o RŽVB. To potovanje je skupaj trajalo dva tedna.

Sedaj sem doma za prav kratek čas, ker 10. 11. Odpotujem v Washington na srečanje z založnikom zaradi nove knjige s pomenljivim naslovom »Nebesa so resnična, prav tako pa tudi pekel«. Knjigo, ki naj vi poživila branje knjig RŽVB, sem pripravljala več kot štiri leta s kopico strašnih napadov zla. Ko se bom vrnila iz ZDA, ne bom šla domov, ampak bom počakala na letališču v Atenah in se vkrcala na letalo švicarske linije in odletela v Ženevo in naslednji dan pričela z maratonom po Franciji. Obiskala bom pet velikih mest in tam pričevala. To bo trajalo do 26. 11., ko se vrnem domov. Že čez dva dni bom odpotovala v Indijo in na Filipine. Domov se bom vrnila šele 19. 12. Na Božični večer, 24. 12. Bom z možem odletela v Stockholm in z družino praznovala božič. Nazaj se vrneva 4. 1. 2013.

Ko sem včeraj pregledovala elektronsko pošto, sem našla več kot 100 pisem. Ljudje vedo, da nisem doma in da v času potovanja zaradi obremenjenosti ne pregledujem pošte. Nemogoče je vse narediti. Sedaj vsi veste, da do 4. 1. Ne bom na voljo, zato prosim, da mi v tem času ne pošiljate elektronske pošte.

Je pa še nekaj, kar bi rada podelila z vami. Jezus mi je dal močno čutiti, da njegov poziv k pričevanju ni našel odmeva pri bralci RŽVB. To je eden od vzrokov, da je prenehal izdajati sporočila, ki jih prejemam. V preteklosti sem izbirala tako pričevalce kot organizatorje, to pa je več ali manj zamrlo že pred več leti. To mi je postalo še bolj jasno, ko sem slišala Brazilce in Peruance, kako so goreči in potem, ko so nam pokazali, kaj delajo za širjenje sporočil. V Peruju sta dve gospe, ki pri tem sodelujeta. Nista prosti, kar pomeni, da imata može, vnuke, družini in delo. Ena od njiju je psihiatrinja, obe sta zaposleni. Toda ti dve gospe poslušata sporočila in odgovarjata na prošnjo Boga, to pomeni, da ga postavimo v življenju na prvo mesto. Če to storimo bo vse ostalo gladko teklo. Do danes sta opravili več kot 1000 pričevanj pa različnih krajih, kot so bolnice (negovalno osebje, zdravniki), cerkve (duhovniki), šole, ustanove, univerze itd. in kar je najvažnejše, v različnih cerkvah, kjer so se zbrali anglikanci, grški pravoslavni in drugi v eni cerkvi. Videla sem ju v pravoslavni cerkvi, ko sta pridigali duhovščini! Zbrali sta cerkve v eno in pričevali. Sporočilo je ganljivo. Njune molitvene skupine cvetijo in rastejo. Prav tako tudi skupnosti BethMyriam.

Enako se dogaja v Braziliji. Brazilci so pripravili odličen program za 2013, ko bodo vsak dan evangelizirali s kratkim sporočilom in vključili vse rimo-katoliške in pravoslavne praznike in svetnike. So sicer v zamudi, ker tudi oni niso nikoli prejeli nobenega odgovora ali prošnje za izdajanje. Odgovorni pač ni odgovoril. Seveda pa bodo sedaj objavljali.

Zakaj nameravam v Francijo? Spet želim posaditi semena, sveža semena v tej odpadniški državi. Semena, ki sem jih posejala pred leti, so se posušila, ker niso bila zalivana in niso mogla rasti. Resnično, vsa Evropa se je posušila in umrla. Vse delo, ki je bilo storjeno po mojih nešteti pričevanjih je preteklost. Duh samozadovoljstva in otrplosti je prekril ZDA, Kanado, več ali manj Evropo in nekatere države Azije. Danes bi morala sporočila nenehno privabljati množice novih bralcev in tudi molitvene skupine naj bi se množile. Nekateri bi rekli: »Toda kaj, ko nam naš škof in naši duhovniki delajo težave.« Vse to vemo in tudi oni vedo, da ni lahko in da opravljajo svoje delo. Duh prevare in zmote zapeljuje ljudi, da mislijo, da izpolnjujejo Božjo voljo glede sporočil in se ob tem dobro počutijo. V resnici pa hudič obrača njihov pogled v nasprotno smer. V smer, ki ne prinaša in ne množi sadov. Moramo se vprašati: Ali se moji sadovi množijo ali ne? Če se, je vse v redu. Če pa ni opaziti ničesar, oziroma je vse umrlo, potem smo preslišali Gospodov klic. Žal mi je, če me zaznavate črno belo, toda ta notranji občutek mi daje Bog. Gospod mi je tudi razkril, da duh prevare daje ljudem čutiti ugodje, ko berejo sporočila, še zlasti ko vedo, da kar Gospod pravi meni, velja tudi zanje. »Odstranite Vassulino ime in ga nadomestite s svojim imenom«, je rekel Jezus. Ko zamenjajo moje ime s svojim in začutijo, da Bog močno nagovarja njih same, je dobro. Toda, zakaj potem ne slišijo sporočil, ki jih pozivajo naj postanejo »kakor zvočna knjiga«, in »moj odmev« v razširjanju njegovega sporočila? Kaj to pomeni? Pomeni: Pojdi, zapusti sovje udobje in evangeliziraj! Ali smo se znašli v supermarketu, »izbereš in odneseš«? Ali vzamemo, kar nam ugaja, ostalo pa pustimo? Če je tako, potem ne nadomeščajte mojega imena s svojim.

Ko vidimo koliko laikov se udeleži naših srečanj (vsaj 700), se vprašamo, kaj je teh 700 ljudi, ki smo jih prosili, naj zavihajo rokave in pričujejo? Romanja pripravlja, kot veste, peščica ljudi in to pomeni služenje. Ti ljudje nam vsem služijo! Radi smo postreženi in uživamo v delu drugih, toda zakaj pozabimo, da bi mi služili?

Gospod je rekel: »Največje služenje, ki mi ga namenite je, da prevedete eno dušo nazaj k meni.« Dušo pa lahko privedemo nazaj k Bogu samo u evangelizacijo. S pričevanjem, kot gospe, ki sem ju omenila. Vse drugo delo za Boga je, kot vese manj pomembno. Bog jasno pravi, da je to zanj najpomembnejše služenje. Nedavno mi je razkril svoje razočaranje, s tem da je pokazal kako ljudje, ki berejo RVŽB, zanemarjajo najbolj pomemben del Božjega dela. To me je spravilo v jok. Namreč, da smo razočarali Boga n se dali zapeljati Satanu, ob tem pa mislili, da mi, ki pripadamo RVŽB, delamo za Boga, da dajemo vse od sebe, ko gre za manj pomembna dela. Popolnoma pa smo spregledali največje delo, to je, da mu ponudimo žrtvovano ljubezen, ko je v zadnjem sporočilu dejala naša Gospa. To pomeni, da moramo zaradi Božjih koristi zapustiti svoje, se podati na pot in pričevati. Naša Gospa je tudi povedala, da so »mnogi sicer odpadli, vendar se bodo mnogi dvignili.«

Evropa je mrtva kar zadeva sporočila RVŽB. Poglejmo danes Italijo, Radio Marija napada Božja sporočila in jih je dobesedno pokopal. Toda, če bi imeli srečanja in pričevanja, bi vsaj delno ostala živa. A v mestih ni nikogar, ki bi pričeval. V Nemčiji so duhovi brezvoljnosti, egoizma in ošabnosti, ki bedijo nad narodom. Ti trije zli duhovi dušijo Božja sporočila. Tudi v Švici je puščava. Če pomislimo, da je Švica imela privilegij celih enajst let, ko sem tam bivala in organizirala mesečna srečanja. Kam je vse to poniknilo? Na zadnjem srečanju molitvene skupine je bilo čez 1000 ljudi, sedaj pa je tudi tu oživljajoči duh izginil. Vse zaradi pomanjkanja pričevanj. Tudi Argentina ima duha nadzorovanja, V Španiji je prisoten duh zapeljevanja, ki mrtviči in odplavlja vse, kar je Bog hotel storiti in podariti, da bi obrodilo sadove. Kje je porast molitvenih skupin in nenehnih pričevanj? Kaj je s prodajo knjig? Tudi v Franciji vlada duh samozadovoljstva, domišljavosti in samozadovoljnosti, kar daje občutek ugodja.

Manjkajo knjig. Tako Anglija kot Irska ležita na pokopališču. Vlada jima duh smrti, ki lebdi na Evropo. Težko bo ponovno dvigniti vse evropske države. Tudi Nizozemska in Belgija sta pod vplivom duha preganjanja, obe nemočni z duhom egoizma in samozadovoljnosti. Grčija sicer toži nad strogostjo duhovnikov, kar je prav, je pa pozabila na glavni klic, to je, da se odpravi pričevati po raznih krajih. Zapustiti svoje udobje – to velja za vse. Odit in služiti Bogu z mesečnim pričevanjem in ne čakati. Enako velja za Azijo, Indonezijo, Japonsko, Tajvan itd. Vse te dežele so opustile pričevanje in se ukvarjajo z drugimi rečmi. Kaj torej potrebujemo? Redna srečanja s pričevanji – ne enkrat na mesec – temveč najmanj dvakrat, če hočemo služiti Bogu.

Še vedno potujem, to delam že 25 let. Rekli boste: »Toda ti si drugačna, tvoj klic in tvoje poslanstvo se razlikuje od našega.« Potem mi pa, prosim, povejte zakaj nadomeščate moje ime s svojim? Ali mi lahko dogovorite? Ali gre le za pridobitev duhovnega znanja in milosti, ki sem jih prejela jaz? Ali pa ste tudi vi poklicani, da postanete apostoli poslednjih časov? Bog je prišel k vam, vas izbral med milijardami, ki še ne vedo in niso slišali za sporočila RŽVB. Bog vam je spremenil življenje, vas spreobrn timer. Ali boste torej sedeli in ne predajali sporočil? Bog je dejal: Pripravil sem bogato gostijo za vse.« Ali se boste še naprej motovili okoli mize, ne da bi pomislili na druge, ki so zunaj in trpijo lakoto, ne da bi vedeli za to gostijo?

Če bi jaz prenehala pričevati in obsedela doma, bi sporočila RŽVB zelo verjetno presahn timer in končala v arhivih. Jaz zelo močno občutim razočaranje našega Gospoda zaradi mnogih, ki niso naredili, kar bi morali. Anglijo bi moralo biti sram, saj nima nobene aktivne molitvene skupine, nobenega pričevanja.

Sedaj nameravam v Francijo, toda ali bo ta dežela zalivala nova semena? Ali ljudje nadaljujejo moje delo, ko zamenjajo moje ime s svojim? Sporočila zahtevajo požrtvovalno ljubezen. Če ne čutimo takšne vrste ljubezni, s vprašajmo, ali »naš plamen ugaša?« V sporočilu od 20.3.1992 Jezus govori: »Kdo se bo odpovedal svojim namenom zaradi mojih namenov? Kdo se je pripravljen odpovedati svojim koristim zaradi mojih? Kdo bo iskal to, kar je v tem svetu najmanj zaželeno – moj križ, in ga nosil z ljubeznijo? In kdo je pripravljen iskati to, kar je najmanj iskano – ljubezen? Pridi, moli za spreobrn timer sveta.«

Vse dokler se bodo skupine, ki še obstajajo in bralci RVŽB prepirali zaradi nepomembnih stvari in se med seboj prerekali, ne bo napredka, saj gre vse v nasprotno smer, kot bi moralo iti in kar bi morali predstaviti svetu. Vse dokler ne odgovarjamo na potrebe drugih, celo po elektronski pošti (to vem) in se tem oviramo delo Boga, ne bomo napredovali. Vse dokler vlada duh nasprotovanja in nadzorovanja, ki »dviga« nekoga na druge, da predstavlja RVŽB in uporablja celo moje ime, »daje« dovoljenja, »prenaša« zahteve na druge, itd., bo takšen duh diktatorstva še bolj škodil sporočilom in delu, ki sem ga opravila jaz in ostali.

RŽVB v eni knjigi, tudi o tem je potrebno spregovoriti. Očitno sta Španija in Grčija že pripravljeni na izdajo. Pravijo, da mora biti prevedena še ena knjiga. Medtem so knjige v Španiji pošle in v Italiji ni v prodaji sploh nobene knjige! Ne samo, da je Satan »ubil« sporočila, z Radio Maria jih je tudi odplaknil. Še več, uspel je, da ni v italijanščini nobene knjige več na voljo. Kot da ni bilo nikoli nikakršnih sporočil. Gospod mi je dal spoznati, da Satan duši sporočila s tem, da nam podtika misli, da če prevodi sporočil niso popolnoma POPOLNI, ne bi smeli krožiti med bralci! Tako je utišal ne samo evangelizacijo, ampak tudi sporočila sama! Vem, da celo za Lucienov (prevajalec v francoščino) prevod Francozi pravijo, da je nepopoln (tudi vsi ostali prevodi so bili nepopolni), pa vendar se je spreobrn timer toliko duš! Francozi čakajo na popolnost, zato nekaj knjig ni na voljo.

Kako bo torej v Franciji? Bojim se, da gre zopet za prevaro. Zato bi rada nekaj predlagala. Govorila sem že z ljudmi v Mehiki in Peruju. Pri njih so knjige na voljo v več delih. Cel sklop knjig stane 75 ameriških dolarjev. Moje vprašanje prevajalcem in založnikom: Kaj je pomembnejše in nujnejše za Boga? Imeti na voljo sporočila ali čakati mesece in mesece, da bi dobili, kot pravim, popolno knjigo? Evangelizacijo zaustavlja pomanjkanje knjig. Rada bi odgovorila: Potrebujem eno knjigo v vseh jezikih in to čim prej! Ne želimo čakati na popravke vseh napak. Kadar imamo vse popolno in pripravljeno in ko nam pridejo prve publikacije, ponovno izdamo popravljeno verzijo. Vsekakor je bila angleška knjig (Ena knjiga) neprestano popravljena in celo danes imamo dolg seznam napak, ki naj bi jih še upoštevali pri naslednji izdaji. Nedopustno je prenehati s tiskanjem zaradi »čakanja na popolnost«.

Zato bi rada videla špansko izdajo »Ene knjige«, da bi nora cena 75 ameriških dolarjev ne veljala več. Rada bi videla »eno knjigo« v vseh jezikih v obliki, ki smo jo pripravili. Oblika je na voljo pri g. Nicku McBride. Prosite ga, da vam ga pošlje. Kmalu se bom srečala z Albertom in se z njim pogovorila. Premagati moramo ovire, da bo delo hitro steklo.

Znebimo se duha omrtvelosti, ki nam zakriva oči in duha zmote in spoznajmo kaj je danes najbolj pomembno. Začnimo z evangelizacijo, pa ne la enkrat na mesec, temveč nenehno, in to po domovih, bolnišnicah ipd. In če se boste naslednje leto prijavili na romanje, se vprašajte: Ali danes služim, ali sploh služim Bogu? Ali upoštevam njegove želje? Ali sem naredil najvažnejše: evangeliziral, ali sem mu pripeljal nazaj kakšno dušo? Ali kdaj znižam svoj glas, da bi slišal Njegov glas? Ali sem kdaj sklonil svojo glavo, da bi drugi videli Njegovo slavo? Ali sploh razumem, kaj pomeni ponižati se tako, da me Gospod dvigne?

V Kristusu, Vassula

V nadaljevanju Vassula pošilja še naslednje pripombe:

Vsak, ki začne hoditi, da bi izpolnil Božjo voljo in bil glasna knjiga ali Njegov odmev, mora najti tovariša, da skupaj obiščeta v bolnicah (z dovoljenjem), zavodih za slepe, zaporih, šolskih ustanovah, univerzah.

Da bi se organizirali je potreben čas. Na srečanjih naj bi se zbralo po 50 ljudi. Srečanja so lahko tudi po domovih, cerkvah (na le v katoliških, temveč tudi v anglikanskih, pravoslavnih...), če duhovniki sprejmejo vaše pričevanje, tako kot se je dogajalo v Grčiji. Tam so najeli dvorano v manjšem hotelu, objavili srečanje in ljudje so se odzvali.

Ko sem napisala pismo (dobesedno sem čutila, kako me je Jezus v to priganjal), kjer omenjam pomanjkanje evangelizacije, smo pri nas doma imeli molitveno srečanj. Ko sem grški skupini pripovedovala, kaj sem napisala (nekateri ne obvladajo angleščine), sem na slepo odprla Sveto pismo in prebrala prav to, kar sem jim govorila. Potem so mi dali knjigo, da bi jo naključno odprla, sem prebrala prav tisti odlomek, ki sem ga napisala v pismu. Sporočilo je imelo isti datum, 30.3.1002. Jezus je na moji strani. On je razočaran nad mnogimi.

V Kristusu, Vassula